

РЕШЕНИЕ

№ 3513

гр. София, 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2886** по описа за **2021** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Столична Община /СО/ срещу РЕШЕНИЕ №20283068 от 22.12.2020г., постановено по нахд №11167/2020г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление №285445 от 27.10.2016г. издадено от зам.кмета на СО, с което на С. И. М. е наложено наказание „глоба“ от 200лв., както и с решението е прекратено административно-наказателното производство.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли да се отмени решението на СРС и да се постанови ново, с което да се потвърди наказателното постановление. В жалбата се излагат доводи за несъгласие с изводите на СРС, свързани с допуснати процесуални нарушения, както и с недоказаност на деянието по същество. Прави се извода, че нарушението е доказано, поради което се моли да се уважи касационна жалба.

В съдебно заседание –жалбата се поддържа от юрк.В..

Ответната страна –С. М.- чрез адв.М. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се остави без уважение. Допълва и че понастоящем е изтекла абсолютната давност, поради което решението на СРС е правилно и законосъобразно и трябва да се остави в сила.

Представителят на СГП изразява становище за неправилност на решението и предлага да се уважи касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС, за да отмени наказателното постановление е приел, че в производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Посочено е, че наложената глоба от 200лв. е за нарушение на чл.18, т.1 б.„а“, б.„б“ и б.„в“ и чл.35, ал.1 вр. с чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/. Визирано е, че в АУАН и в НП е прието, че в 11,50ч. на 06.10.2016г. в трамвай №5 М. пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване. На фона на изложеното –СРС е установил, че посочения за нарушен чл.18 има три хипотези, с които се разписват три задължения за пътуващите- по б.„а“ да притежават редовен превозен документ, по б.„б“ да го представят за проверка, както и по б.„в“ да им бъде предложена карта за еднократно таксуване и при отказ – да слезат от трамвай и да представят документ за самоличност, за да им се състави АУАН. С оглед изложеното в мотивите си –въззивният съд е констатирал, че с непосочването на конкретната хипотеза има неяснота и е нарушено правото на защита на лицето, което е и нарушение на чл.57, ал.1 т.6 от ЗАНН. Допълнено е, че не е посочено и в словесното описание на деянието коя хипотеза на нередовност се визира, доколкото в чл.11 от Наредбата -нередовните документи са няколко вида -превозни документи, които не съответстват на пътуването /валидност, линия/; карта, издадена на друго лице; талон от карта за 10 пътувания без да се представи №10; нетаксувана електронна карта; подправен превозен документ. СРС е приел, е в АУАН и в НП не е посочено точно и ясно дали пътникът е притежавал превозен документ и ако е притежавал в какво се изразява неговата нередовност. Отбелязано е, че на етап съдебно следствие при дадените от актосъставителя показания е допълнено, че пътникът не е имал никакъв документ, но СРС не ги е кредитирал, доколкото е дал превес на обясненията на оспорващата. В същите са изнесени различни данни за начина на протичане на проверката – а именно, че първоначално лицето е било проверено, като е извадило от тефтера си перфорирания билет и контролата е отминала. Едва при спиране на превозното средство –проверяващият отново е решил да провери слизащата М. –като е казал на колегата си, че билетът ѝ не е за този трамвай, но същият вече е бил отминал. М. е показала друг билет като е казала, че се е объркала, но въпреки изложеното ѝ е бил съставен акт. На следващо място –СРС е приел, че ОбС с процесната наредба регламентира отношения, подлежащи на уреждане със закон /ЗавтП/. На трето място – е констатирано, че е изтекла относителната давност от 3 години по чл.80, а.1 т.5 от НК. Направен е и извода, че абсолютната давност от 4,5 години ще изтече на 06.04.2021г..

Настоящият касационен състав на първо място констатира, че е изтекла абсолютната давност по чл.80, ал.5, т.5 вр. с чл.81, ал.3 от ЗАНН. Този извод задължава съдебния състав да отмени наказателното постановление и да прекрати административно-наказателното производство. Решението на СРС е в посочения смисъл, поради което е правилно и законосъобразно. Следва да се маркира, че касационната жалба е изпратена и входирана в АССГ на 24.03.2021г., съответно на 05.04.2021г. с разпореждане е насрочено делото, но давността е изтекла на 06.04.2021г., поради което касационната жалба е неоснователна. Съдът споделя и по

същество изводите на СРС относно установените процесуални нарушения, както и тези въз връзка с регулацията на обществените отношения със Закона за автомобилните превози. Възприемат се е доводите в мотивите на СРС относно недоказаността на деянието по същество и кредитирането на обясненията на нарушителката пред показанията на актосъставителя.

С оглед изложеното решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила, като предвид изхода от спора и съгласно на чл.63, ал.3 от ЗАНН да се присъдат и разноски по списък от 300лв. на ответната страна.

ВОДИМ XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20283068 от 22.12.2020г., постановено по нахд №11167/2020г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление №285445 от 27.10.2016г. издадено от зам.кмета на СО, с което на С. М. е наложено наказание „глоба“ от 200лв., както и с решението е прекратено административно-наказателното производство.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на С. И. М. от [населено място] ЕГН [ЕГН] разноски в производството за адвокатско възнаграждение в размер на 300лв..

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове:1.

2.